

Gimnasium

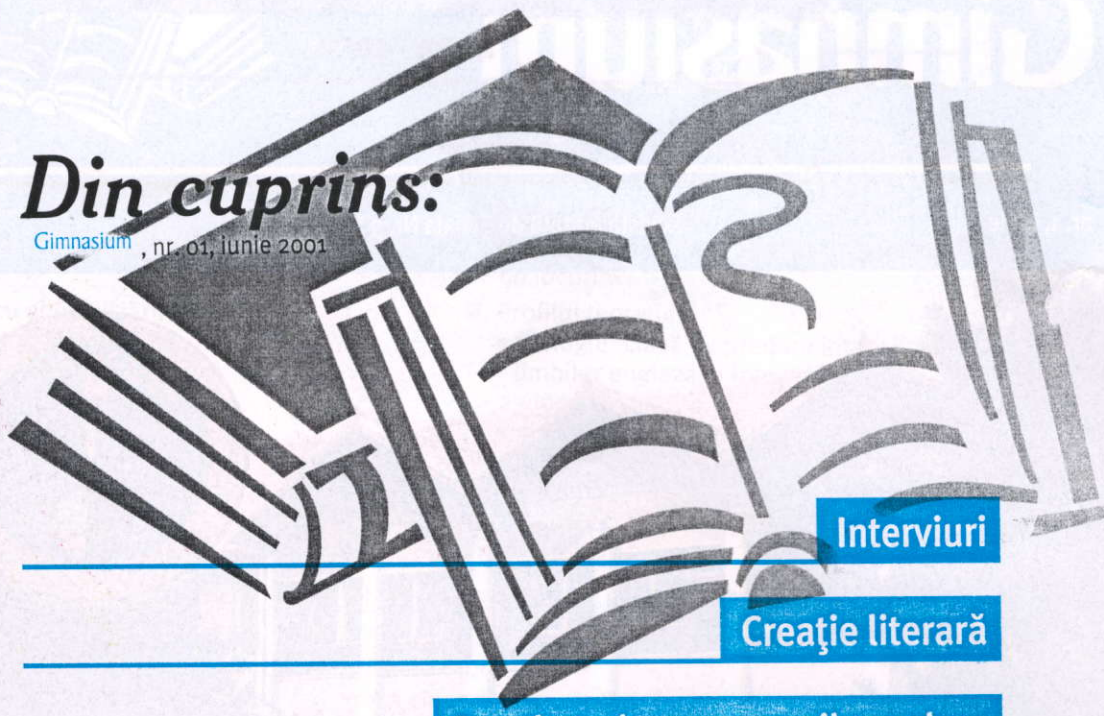
nr. 1, iunie

Revistă editată de Școala Nr. 3 Slobozia

Din cuprins:

Gimnasiul , nr. 01, Iunie 2001

Interviuri

Creație literară

Rezultate la concursurile școlare

Sport

Activități extracurriculare

Curiozități, glume, epigrame

Concurs de cultură generală

Ofertele educaționale ale liceelor din Slobozia

Colectivul de redacție: elevii claselor I - VIII ai Școlii Generale Nr. 3 Slobozia
Îndrumători: învățători Mihai Emil, Tache Voica
profesori Tutuluș Vanda, Dinu Gica
Redactori coordonatori: dir. Cilibeanu O. Valentin
Tehnoredactare: prof. Dubălaru Eugen
Corectură: prof. Moanță Daniel
Foto: *Nicu Burunov*

Școala - o poartă spre lumină

interviu realizat cu domnul profesor

Onoriu-Valentin Cilibeanu,

directorul Școlii cu clasele I-VIII Nr. 3 Slobozia

Este bine de știut că atunci când cineva se gândește la copilărie, inima îl poartă spre o lume de basm, un tărâm mirific în care binele învinge întotdeauna răul.

Lumea copilăriei se caracterizează prin inocență, puritate, veselie, dorința arzătoare de cunoaștere și afirmare, reprezentând o poartă spre lumină.

Primele realizări deosebite din anii de școală rămân adânc întipărite în memoria fiecăruia, însoțindu-ne toată viața.

Cine nu-și amintește cu plăcere de serbările și concursurile școlare sau de revista în care și-a publicat primele gânduri?

- Din această perspectivă, domnule director, cum apreciați inițiativa noastră de a reînnoa tradiția Școlii Nr.3 privind editarea unei reviste școlare proprii?

- Revenirea unei reviste școlare pe firmamentul școlii noastre nu face decât să ne bucure, iar inițiativa are rolul de a lărgi aria de manifestare a elevilor noștri și de ce nu, o rampă de lansare pentru cei talentați.

- Ce impact considerați că va avea asupra elevilor, a cadrelor didactice și nu numai, acest eveniment editorial?

- Consider că existența unei reviste școlare lărgiște sfera de afirmare a elevilor noștri, în sensul valorificării concrete a pasiunilor și aptitudinilor fiecăruia, ea creând o stare concurențială între elevi și colective, cu efect benefic asupra tuturor.

În ceea ce privește cadrele didactice, se creează premisa afirmării acelor ce au și preocupări în activități complementare, activități la clasă cu un caracter stimulat pentru elevi și nu puțini sunt cei care au astfel de preocupări.

- Școala Nr. 3 este o școală mare, cu o bogată activitate. Prezentați, vă rog, câteva din realizările școlii pe care o conduceți.

- Școala noastră are un statut bine definit în rândul școlilor orașului și județului, creat prin activitatea și rezultatele elevilor și a cadrelor didactice, pe parcursul celor 33 de ani de existență.

Personal, consider că rezultatul cel mai semnificativ este respectul elevilor și părinților față de școală, materializat prin revenirea la școală ca părinți sau bunici.

Prezența elevilor noștri pe podiumurile de premiere ale concursurilor școlare și în fruntea listelor de admitere în licee este constantă, fiind rodul muncii unui colectiv de cadre didactice cu rezultate deosebite la clasă.

Totuși nu există satisfacție mai mare pentru un dascăl, ca ceea în care, peste ani, reîntâlnești foștii elevi realizați ca „oameni”.

- Un gând, la început de drum?

- Viață cât mai lungă și succes!

Interviu realizat de
înv. Mihai Emil

Interviu realizat cu Domnul profesor Aurel Chelbea, Inspector Școlar General al Inspectoratului Școlar Ialomița

Numărul inaugural al revistei "Gimnasium", a Școlii cu clasele I-VIII Nr. 3 Slobozia, apare într-o zi specială, plină de speranțe pentru copii, ziua de 1 iunie.

Domnul profesor Chelbea Aurel, inspector Școlar General al Inspectoratului Școlar al Județului Ialomița a acceptat, cu amabilitate, invitația de a acorda un interviu elevilor din școala noastră.

- Domnule Inspector General, pe vremea când erați de vârsta noastră, v-ați imaginat vreodată că veți ajunge să conduceți destinele copiilor din județul nostru?

- Cu siguranță, nu. Doream doar să devin profesor. Atât și nimic mai mult. Nu gândeam că voi ajunge vreodată să conduc destinele copiilor dintr-un județ. Dar, viața, prin munca pe care am desfășurat-o, iată, m-a adus și în această poziție.

- Aveți amintiri frumoase de pe vremea când erați copil? Ne puteți relata o amintire deosebită din acea vreme?

- Ca orice copil, e firesc să am. Cei mai frumoși ani au fost cei în care am pășit, pentru prima dată, la școală. Pe vremea mea, grădiniță nu era. Am pășit în clasa I și amintirile sunt extraordinar de frumoase, începând de la prima mea învățătoare și continuând cu domnul învățător. Învățam la simultan. Am amintiri destul de frumoase și de plăcute din acea perioadă, dar, una dintre ele, de fapt prima care mi-a marcat întreaga viață, a fost cea când am plecat pentru prima dată într-o excursie în întreaga țară, într-un vagon de dormit, împreună cu mulți colegi, cu profesori, excursie pe care n-am uitat-o și n-o s-o uit niciodată.

- În fiecare an, de 1 iunie, copiii așteaptă inițiative deosebite din partea celor implicați în activitățile școlare. Ce activități deosebite se vor desfășura la nivelul școlilor din județ, în cinstea acestei zile?

- În întreaga rețea școlară, toate cadrele didactice, începând de la învățământul preșcolar, până la cel profesional și liceal, sunt angrenate în organizarea - în fiecare unitate școlară - a unor acțiuni specifice zilei de 1 iunie, ziua cea mai frumoasă, ziua copilului. Astfel de activități noi organizăm în toate unitățile școlare, în toate orașele județului, dar îndeosebi în Municipiul Slobozia, unde beneficiem de sprijinul cluburilor elevilor. Sunt implicați majoritatea copiilor din județ în aceste activități.

- Să înțelegem, din ceea ce ne relatați, că iubirea și grija pentru copii este atât de mare, încât se contopește într-un sentiment nesfârșit care nu are granițe?

- Iubirea pentru copii e firesc să fie mare. A fost, este și va fi! Meseria de dascăl este una dintre cele mai frumoase. Satisfacțiile sunt deosebite, atunci când te întâlnești cu un fost elev, care îți dă bună-ziuă și îți spune: „Iată, am reușit să realizez ceva în viață datorită și dumneavoastră.” Într-adevăr, am iubit copiii, îi iubesc și-i voi iubi cât voi exista pe acest pământ.

- În încheiere, vă rugăm să transmiteți un gând pentru cititorii revistei noastre, pentru toți cei care se află, ca dumneavoastră, ca noi, la început de drum.

- Mulțumesc pentru această posibilitate de a-mi exprima un astfel de gând și o astfel de dorință. Este la fel ca aceea pe care mi-am pus-o atunci când am fost investit în funcție la nivelul județului: de a face tot ce depinde de mine pentru dezvoltarea învățământului ialomițean, pentru a fi acolo unde trebuie, pentru ca toți copiii să aibă acces la învățatură, să poată să ajungă ceea ce își doresc.

Același lucru îl doresc și revistei dumneavoastră. Să fie un început de bun augur, să-l continuați, să exprimați în el punctele de vedere ale dumneavoastră, ale dascălilor dumneavoastră, astfel încât, prin ceea ce va conține, această revistă să fie un mijloc de instrucție și de educație pentru colegii dumneavoastră.

A consemnat.

Nicoleta Uță, Clasa a IV-a A, Școala Nr. 3 Slobozia

Gimnasium

Școala mea

În Slobozia, pe bulevardul Unirii, nr. 14, este situată Școala Generală Nr. 3. A fost construită în anul 1956 și până în anul 1969, a funcționat ca liceu: Liceul Mircea cel Bătrân.

Este o școală impunătoare, formată din trei corpuri zugrăvite în exterior în culori vii. Interiorul se compune din multe săli de clasă, călduroase și luminoase, unde curățenia și disciplina primează. Aspectul plăcut al interioarelor este completat de operele de artă ale tinerilor plasticieni din școala noastră.

Numeroase sunt și sălile cu destinație specială, cum ar fi: trei laboratoare, cinci cabinete, o sală de gimnastică și o sală de festivități, care actualmente este cancelarie. În aceste săli învață peste 1200 de elevi.

Tevanov Irina Gabriela

Ani de școală

Zi de zi ne-nvățăm
Numai lucruri bune,
Sfatul său ne-ndeamnă
Primii pași în lume.

Cât de greu am studiat,
Zile-ntregi, ați insistat
Să fim ordonați, corecți,
Peste tot mereu atenți.

Iute anii trec în zbor
Dragul nostru-nvățător.
Eu mereu mi-oi aminti
Și-n viață voi reuși.

Stanciu Gabriel
cl. a IV-a D

Știați că ...

- Pixul cu pastă a fost inventat la 1884 de către Lewis Waterman.
- Ordinatorul a fost creat în 1946 de Mauchly, Eckert și Brainerd.
- Pasta de dinți este invenția lui Wentworth Sheffield (1892).
- Ceasul deșteptător a fost inventat de Levi Hutchins, la 1787
- Guma de mestecat a fost creată la 1872 de Thomas Adams.
- Patinele sunt creația lui James Plimpton în 1863.

Sfaturi utile:

- Secretul succesului este să începi acum! ... Cu îndrăzneală, iarăși îndrăzneală ..., mereu îndrăzneală.
- Mulțumește și zâmbește în jurul tău, vei fi apreciat mereu.
- Puterea și frumusețea vin din interiorul fiecăruia dintre noi.
- Nu crede tot ce auzi, nu cheltui tot ce ai, nu dormi cât vrei.
- Fii mai îngăduitor cu ceilalți și mai exigent cu tine însuși.

Cireșar, luna copilăriei

Tare repede mai trece vremea aceasta! Parcă mai ieri îl așteptam pe Moș Crăciun privind cu ciudă spre norii care nu voiau să scuture fulgii de nea și să pregătească pârtie albă și pufoasă pe care să alunece sania plină cu daruri. Și tot parcă mai ieri adunam cu emoție primii ghiocei spre a-l dăruia mamei mele, semn că a venit primăvara și că inimioara mea este plină de dragoste pentru ea.

Într-o clipă doar, livada și-a dezbrăcat pelerina tivită cu flori, și-n zvon de albine lucrătoare s-a-mbrăcat cu lumină și culoare. Oare pregătea vreo mare sărbătoare?

Cum, se poate să nu știi?

Vine Cireșar, vine 1 Iunie cu daruri pentru voi, copii!

Pretutindeni în lume, încă din prima sa zi, Cireșar aduce speranța de mai bine, de pace în sufletele nevinovate ale copiilor. Ochii lor, scăldați în lacrimi de bucurie, sclipesc luminați de câte o rază trimisă anume pentru ei: rază de soare ori rază a iubirii celor mari.

Prichindei sau mai voinici, copiii se bucură de venirea primei luni a verii. Cu buchete de maci sângerii, ori de grâu și cicoare, cu cireșe perechi la urechi, toată lumea e a lor. Ce bine-i în „Lumea Copiilor”!

Și nu trece luna lui Cireșar căci:

„Cu trenul din Franța
A sosit VACANȚA!”

Câte planuri... Câte vise...

Telea Cristian
clasa a IV-a B

Nica Mișela - Ștefania
Clasa a IV - a D

Nica Mișela - Ștefania
Clasa a IV - a D

Gânduri despre copilărie

Copilăria este momentul când soarele răsare pe cerul senin și nu mai vrea să apună niciodată. Este un sentiment pe care nu îl poți descrie, căci trebuie să simți pentru a ști. Este vârsta la care faci multe lucruri frumoase. Este acel vis frumos pe care, oricât ai vrea să-l prelungești, nu poți, până la urmă tot te trezești.

Numai copiii care doresc cu adevărat au o copilărie frumoasă, interesantă, misterioasă și lungă.

Vasile Mihăiță
Clasa a IV-a A

Copilărie

Sandu Alexandra Irina
Clasa a IV - a D

Stai gânditor la fereastră și privesc cerul albastru. Vântul adie ușor. Frunzele de un verde crud flutură printre florile mici, albe. E liniște, pace, bucurie peste întreg pământul. E totul parcă un vis, din care nu m-aș mai trezi la realitate.

Așa aș vrea să fie în prima zi din fiecare vară, de ziua ta, COPILĂRIE!

Mitu Eduard
Clasa a IV-a A

Dorința unui copil

Îmi ridic privirea către stele,
Azi, de sărbătoare, să le rog,
Mai aproape toți să fim de ele.
Să ne-nvețe, iertători și buni
Și cumiți în toate ca să fim,
Pe părinți, pe frați să-i mulțumim.

Liță Fenda Nicoleta
Clasa a IV-a A

Goalea Andreea - Valentina
Clasa a IV - a D

Din poeziile uitate ale vremii

Gândul unei mame

Copil din țara mea,
Copil din depărtare,
Eu pentru tine-aș vrea
Să fac azi o urare.

De ești din țara mea,
Sau depărtat de ești,
Îți spun de ziua ta:
Să crești și să trăiești!

Oricum îți este fața,
Sau graiul ce-l rostești,
O mamă ți-a dat viața
Și vrea ca să trăiești.

Publicată în 1958,
culeasă de Badea Roxana
Clasa a IV-a A

Sfârșit de an școlar

N. Rădulescu Lemnaru

Trimestrele-au trecut pe-aripa vremii
Și anul, dragi copii, a luat sfârșit.
În clasa noastră băncile sunt goale
Și zgomotele toate-au amuțit...

Ne-așteaptă taberele însorite
Cu pajiști verzi sau valuri argintii,
Pe care zburdă-n hore fericite,
Gălăgioase cete de copii.

Când toamna va apare de pe dealuri,
Ne-om întâlni în dragul nostru grup,
Și iarăși clasa fremătă-va vie,
Cum freamătă albinele în stup.

Poezie apărută în manualul de
limba română pentru clasa a IV-a, în 1969,
culeasă de Cristea Claudia
Clasa a IV-a A

•Căutând prin arhive:

Școală săracă

de C. M. Iancu

„... Ești atât de tristă școala mea...

Ai rămas goală și ți-i rușine
Ai slăbit și ... te doare!...

Ți s-au rășit ochii de plâns și pământul ți-a ieșit
În obraz de suferință!...

Taci școala mea, nu plânge!
la pălăria mea, ține hainele mele, primește viața mea,
Numai nu plânge, căci mă doare!...

Mă doare școala mea și plâng și eu!...”

articol apărut în revista "Școală lalomițeană" (1934-1935)
culeasă de Profesor Dinu Gica

Țara mea

Când spun țara mea, nici nu știu la ce să mă gândesc mai întâi. Mă gândesc la munții săi, pe care mă cațăr vara, la poienile umbroase sau la brazii înalți. Mă gândesc la marea „cea albastră” în care mă scald an de an. La Dunărea cu delta ei plină de nuferi și de pelicani. Când spun „țara mea”, mă gândesc la bogățiile ei: petrolul, sarea, cărbunii. Pentru frumusețea și bogăția ei, o iubesc. O iubesc așa cum au iubit-o și Ștefan cel Mare, Mircea cel Bătrân sau Mihai Viteazul. Ei au apărat independența ei și au încercat să le creeze condiții bune de viață urmașilor lor. Când mă gândesc la „țara mea”, mă gândesc la prietenii mei, la rudele mele, la colegii mei.

Și cum să nu-mi iubesc țara, când are oameni harnici, buni și ospitalieri, când are ape ca Mureșul și Oltul, când are munți ca Bucegii, ori dealuri pline de vița de vie și pomi fructiferi! Aici e locul meu și casa mea. Aici mă simt cel mai bine!

Stoian Alexandru Cristian

Gânduri pentru țara mea

Suntem copii și ne dorim ca ziua de mâine a țării să fie frumoasă ca ochii nevinovați ai noștri; limpede și luminoasă. Dorim ca, prin munca noastră neobosită, România să rămână o țară demnă și mândră între națiunile lumii.

Îmi iubesc țara ca pe grădina mea cu flori: iubesc munții prin care hoinăresc iarna, marea albastră în care mă scald vara, Dunărea pe care o străbat cu barca în fiecare primăvară. Îmi iubesc patria ca pe colegii din clasa mea.

Doresc ca dragostea ce ne-nconjoară să o cuprindă peste noapte, iar visul meu de copil să fie visul țării mele.

Bică Ștefan Daniel
Clasa a IV-a A

Informații inițiale utile

1. MONUMENTUL TRIUMFAL DE LA ADAMCLISI este „încrustarea“ în piatră a uneia dintre cele mai mari epopei din vechea istorie a românilor: sângeroasa înfruntare dintre daci și romani care a stat la baza alcătuirii noastre etnice.

Tropaeum Traiani este situat la 1,5 Km de comuna Adamclisi, adică “biserica lui Adam” așa cum se poate traduce denumirea turcă a acestei localități. Monumentul este înclinat zeului Marte-Răzbnătorul și a fost ridicat între anii 106-109 după Hristos.

Construcția ciclopeeană este înaltă de 40 m și are un diametru la bază egal cu înălțimea.

Părți componente:

- treptele
- paramentul
- frizele interioară și superioară
- metopele (54 exemplare)
- pilastrii
- cornișa
- suportul hexagonal
- acoperișul

2. MĂNĂSTIREA DERVENT este o poartă a creștinismului în România; actuala mănăstire s-a ridicat la începutul secolului XX, pe locul unde, în secolele IX-XI, a fost o veche vatră monahală. Temelia a fost pusă la 5 iulie 1936, sfințită la 13 septembrie 1942, iar în 1959 mănăstirea a fost închisă. La 2 februarie 1990 a fost redeschisă.

Mănăstirea are trei hramuri: „Cuvioasa Parascheva”, „Izvorul Tămăduirii”, „Ziua Crucii”.

Este o mănăstire de călugări, păstoriți de Protosirighelul Andrei Tudor.

3. MĂNĂSTIREA „Peștera Sfântului Apostol Andrei” a fost înființată în 1990 în apropierea peșterii unde, după tradiție, Sfântul Apostol Andrei a predicat Evanghelia. Deasupra peșterii s-a construit o turlă din cărămidă.

Mănăstirea este amplasată în pădurea „Mihai Eminescu”, deoarece marele poet a fost chemat aici de sfânta tradiție și s-a închinat în peșteră.

O zi de vis la București

O excursie excepțională a fost la București. M-a încântat foarte mult tot ce am văzut acolo. Am avut prilejul să vizităm capitala chiar în anul „Eminescu”, ceea ce ne-a îndemnat să facem frumosul gest de a depune flori la mormântul marelui poet, Mihai Eminescu. Am fost foarte impresionată că pe mormântul poetului mai erau depuse flori și de alte persoane, înțelegând astfel că marele creator este viu în inima multor români.

Ne-am fotografiat lângă mormântul poetului, mândri că ni s-a oferit această onoare.

Doamna dirigintă a vrut să ne facă o surpriză și a reușit. Am vizitat Casa Poporului. Încă de la intrarea în clădire am fost deosebit de impresionată de măreția și bogăția acesteia. Serviciul de securitate era foarte strict, ceea ce dovedea că acolo lucraseră și lucrau oameni foarte importanți ai țării.

Clădirea este numai din marmură albă și lemn. S-a folosit o cantitate de marmură care poate fi transportată în trei sute de trenuri. Candelabrele sunt fabricate la Mediaș, din cristal de cea mai bună calitate. În acea zi, casa Poporului urma să fie vizitată de regina Danemarcei, de aceea am avut prilejul să vedem un covor foarte frumos lucrat, dar foarte greu. Acea încăpere era atât de mare, încât acolo putea ateriza un elicopter, iar tavanul era din sticlă și se putea deschide.

De la balconul unei alte camere, la fel de bogată, se putea vedea întreg Bulevardul Unirii, care este unul dintre cele mai frumoase bulevarde din București.

Toate materialele din care este construită clădirea provin din țară, iar măiestria și priceperea cu care este lucrată aparțin arhitecților și constructorilor români.

Casa Poporului este a doua clădire din lume după Pentagon. Mai este clasificată și a treia din lume după cantitatea de material folosită.

După ce cu greu ne-am despărțit de acest mare palat, am hotărât să vizităm muzeul „Grigore Antipa”. Și acolo există foarte multe bogății, cum ar fi pietre prețioase, schelete de animale preistorice și fildes de mamuți. În incinta muzeului există și o peșteră amenajată, care

Gimnasiun

Nica Mirela
Clasa a IV - a D

Seamănă foarte mult cu una naturală. Am văzut evoluția omului și a armelor acestuia, animale acvatice și foarte multe alte lucruri deosebite.

Trebuie să spun sincer că din toate muzeele pe care le-am vizitat, acesta mi-a plăcut cel mai mult.

Apoi am fost la Grădina Zoologică. Acolo sunt închise multe animale care din zona lor natală au dispărut, cum ar fi zimbrul, sau altele care sunt pe cale de dispariție. Am văzut tigri, lei, pantere, urși și zebre care nu au fost foarte primitive, deoarece dormeau. Am immortalizat și o imagine din acest univers al animalelor, mai precis am făcut o poză cu clasa lângă niște pelicani, care nu au fost deloc stâjeniți de aparatul de fotografiat.

De la Grădina Zoologică am plecat la McDonald's, pentru că ne era foame. Acolo ni s-au oferit multe meniuri apetisante, dar nu le-am putut alege pe toate.

Nu am putut sta mai mult, pentru că începuse să se însereze. Când ne-am apropiat de județul nostru a început să plouă mărunț, semn de bogăție în luna mai.

Am ajuns cu bine acasă, obosiți, dar fericiți.

Roxana Băra
Clasa a VI - a B

Impresii de la Olimpiada Națională de geografie - faza națională

Școala mi-a oferit, anul acesta, prilejul de a mă număra printre concurenții Fazei Naționale a Olimpiadei de Geografie, desfășurată în orașul Galați.

Ce a însemnat, pentru mine, această olimpiadă? O pregătire intensă și o abordare serioasă a materiei, fiind conștient de faptul că-mi reprezintă școala unde învăț... O confruntare cu alți elevi, veniți din toate colțurile țării...

Cunoașterea unui nou oraș prin vizitarea Grădinii Botanice, a Teatrului

Dramatic și a Combinatului „Sidex Galați”...

O plimbare pe Dunăre cu vaporul... Nașterea unor prietenii durabile, schimbarea unor impresii... Examenul, în urma căruia am obținut o mențiune (de care sunt foarte mândru), care va reprezenta pentru mine o parte frumoasă a copilăriei mele.

Am înțeles că, la Olimpiadă, mai important este să participi, decât să câștigi.

Mocanu Costel Marius
Clasa a VIII-a B

Elevii evidențiați la olimpiadele școlare

Limba română:

Gudu Diana	VII A
Preda George	VII B
Ștefan Cristina	VII B
Călin Oana	VII B
Aron Alina	VII B
Păduraru Teofil	VII B

Matematică

Chiosea Silviu	VD
Enciu Bogdan	VA
Caranda Simona	V
Ene Mihai	VD
Pană Emilia Ștefania	VIB
Costea Sergiu Mihai	VIB
Negru Adriana Nicoleta	VIC

Andrei Ștefan	VIA
Năstase Marcel	VIA
Bucur Andrei	VII B
Bulie Andrei	VII B
Preda George	VII B

Drăgoi Daniel	VIII A
Dorobanțu Marius	VIII D
Pană Ruxandra	VIII D
Petcu Oana Laura	VIII B
Stamate Laurențiu	VIII D
Zăinea Costin	VIII D

Chimie

Dorobanțu Marius	VIII D
Pană Ruxandra	VIII A
Gheorghe Claudiu	VIII B
Zăinea Costin	VIII D
Codescu Silviu	VIII D

Istorie faza județeană - 10 martie 2001,

profesor Cristea Silvia

1. Prîmpe Alexandra	cls. a VIII-a D premiul II
2. Zăinea Costin	cls. a VIII-a D premiul II
3. Baniu Cosmin	cls. a VIII-a E premiul II
4. Ursea Cecilia	cls. a VIII-a D premiul II
5. Coman Eliza	cls. a VIII-a D mențiune
6. Mineiu Eugen	cls. a VIII-a D mențiune

Geografie

profesor Călugăru V.

1. Mocanu Marius	cls. a VIII-a B locul I la faza județeană, mențiune la faza națională
2. Gheorghe Claudiu	cls. a VIII-a B locul II la faza județeană
3. Gudu Tania	cls. a VIII-a B locul III la faza județeană
4. Dorobanțu Marius	cls. a VIII-a D mențiune
5. Codescu Silviu	cls. a VIII-a B mențiune
6. Matache Horia	cls. a VIII-a F mențiune

1. Năstase Marcel	cls. a VII-a A locul I la faza județeană
2. Andrei Ștefan	cls. a VII-a A locul II la faza județeană

Gimnasium

S-a născut în iunie
Aniversare

Ce reprezintă azi pentru români,
NICOLAE IORGA?

El rămâne, mai întâi, PROFESORUL, cel care și-a închinat viața formării morale a poporului din care făcea parte. S-a născut la Botoșani, la 5 iunie 1871. Studii superioare la Universitatea din Iași (absolvită numai în doi ani); cursuri de specializare la Școala de Înalte studii Istorice și Filologice din Paris și Leipzig, unde își trece doctoratul cu o teză de istorie universală (1893).

A fost profesor de istorie la Universitatea din București (1894), „Doctor honoris causa” al mai multor universități străine, membru al Academiei Române (1911) și al mai multor academii și societăți științifice din străinătate.

A scris numeroase volume de izvoare și documente, monografiile asupra istoriei economice, politice, culturale și militare a României, precum și lucrări de sinteză privind istoria românilor și istoria universală.

În această grandioasă operă, Nicolae Iorga a cultivat încrederea în om, în viitorul societății umane, în triumful idealurilor de libertate și justiție, a unei omeniri și națiuni libere și solidare. Orice pagină scrisă de Nicolae Iorga este și azi un stimul pentru gândirea independentă, deschide noi drumuri cercetării istorice și pedagogice. De asemenea, Iorga ne învață suprema lecție: „viața care se desfășoară e cel mai bun învățător pentru a ne desluși viața a cărei desfășurare s-a isprăvit”; nici un fenomen, nici un detaliu din viața unei comunități nu se ridică singuratic, nu trăiește numai prin sine și, de aceea, totul se leagă într-un lanț de cauzalități complexe, ce urcă și coboară în timp și se desfășoară în spațiu.

Nicolae Iorga rămâne, pentru noi, unul dintre cei mai mari scriitori de limbă română. Trăind între 1871-1940, N. Iorga este un geniu cu multiple fațete prin opera sa, care-i asigură prezența vie așa cum și-a dorit-o, desigur, în sufletul poporului român.

Profesor Dinu Cița

Gimnasiu

Ne-a părăsit în iunie
Comemorări

In luna iunie a acestui an se împlinesc
89 de ani de la moartea lui Ion Luca Caragiale.

S-a născut la 30 ianuarie 1852 în localitatea Haimanale - Ploiești, fiind unul dintre cei mai mari scriitori clasici români.

Tatăl lui, înainte de a fi administrator de moșie, avocat, magistrat, fusese actor. Interesul pentru teatru era în tradiția familială. A avut doi unchi, Costache Caragiale (1815-1877) și Iorgu (1826-1894), care au fost actori, autori dramatice, conducători de trupe teatrale.

Urmează școala primară (1860-1864) și gimnaziul (1864-1870) la Ploiești. Frecventează cursurile de declamație și mimică ale unchiului său Costache, la Conservatorul din București (1868-1870) și ocupă posturi mărunte: copist la Tribunalul din Prahova, apoi sufleur la Teatrul Național București (1870-1872). Debutează în revista satirică „Ghimpele”, în 1873.

Este redactor, corector, girant responsabil, conducător la diverse publicații: „Alegătorul Liber”, „Unirea Democratică”, „Claponul”, „Nățiunea Română” (1877-1878). Intră în redacția ziarului „Timpul” alături de Eminescu și Slavici. Mai îndeplinește funcția de revizor școlar în județele Neamț, Suceava, Argeș și Vâlcea. Se impune ca scriitor prin „O scrisoare pierdută” și „D'ale carnavalului”. El a mai scris: „Schite”, „Nuvele”, „Povestiri” etc.

A fost căsătorit cu Alexandrina Bureli, cu care a avut doi copii: un băiat, Luca Ion (scriitor și el), și o fată, Ecaterina. Dintr-o altă relație a mai avut un fiu, Mateiu Caragiale (scriitor, care s-a impus prin singurul roman publicat, „Craii de Curtea-veche”, considerat romanul secolului XX în România). Datorită regimului de atunci, a fost nevoit să părăsească țara, stabilindu-se cu întreaga familie la Berlin, Germania. De aici, urmărește cu viu interes mișcarea politică din țară. Mai publică pamfletul „1907 din primăvară până în toamnă”.

În anul 1911 s-a întors în țară, a participat la Blaj (la sărbătorile „Astra”) și a asistat la zborul lui Aurel Vlaicu, după care s-a întors la Berlin - unde a murit după scurtă vreme.

Mirela Silvan

Documente prăfuite de ani

Multă vreme data nașterii scriitorului român Ion Creangă a fost considerată nesigură.

Actul autentic al nașterii marelui povestitor a fost însă descoperit în vechiul fond al arhivei Mitropoliei Moldovei și publicat încă din anul 1940.

Ion Creangă scrie în „Fragment de autobiografie”:

„Sunt născut la 1 Martie 1837 în satul Humulești, județul Neamțului, Plasa de Sus, din părinți români: Ștefan al lui Petrea Ciubotariul din Humulești și soția sa Smaranda, născută David Creangă, din satul Pipirig, județul Neamțului.”

Din actul original, autentic, încheiat de către instituția publică de stat, care avea, pe vremea aceea, sarcina de a crea actele de stare civilă pentru populația țării, reiese altceva:

„Motrică, partea I, pentru cei născuți în 1839, în satul Humulești, moșia mănăstirii Neamț, din Ocolul de sus, ținutul Neamț. Luna iunie. La zece ale lunii aceștia din pravoslavnicii părinți, Ștefan, fiul lui Petrea Ciubotariul, vârsta lui 30 ani, soția sa Smaranda, fiica lui David Creangă, vârsta ei 28 ani, s-a născut un fecior, primind sfântul botez la 20 a lunii acesteia, în biserica cu hramul sfântului ierarh Nicolae. S-a numit Ioan, naș fiindu-i Ioan Cojocariu din satul Humulești.”

Ion Creangă e născut, deci, la 10 iunie 1839, iar în luna aceasta sărbătorim 162 de ani de la nașterea sa.

Din "Biblioteca critică"

Interpretare de Tudose Ștefania
Clasa a IV-a A

Perluțele unor elevi de clasa a II - a:

Dictare: „Se întunecă. Mihai stă și se scarpină în ceapă (ceafă).”

Care este populația României?

- Populația română este capitala București.

Care sunt ramurile economiei?

- Ramurile economiei sunt odihna și plantarea.

- Dă exemple de cărbuni:

- Turba, lihnitul și lucrurile.

- Ce se obține din minereu de fier?

- Din minereu de fier se obțin mase plastice.

Nicu Mirela
Clasa a IV - a D

Ceartă în bucătărie

Eu sunt mărul hrănitor,
Dulceața copiilor,
Roșu, galben și verzui,
De mă vrei, acum, să spui!
- Eu sunt para mălăiață,
Mult mai dulce decât tine.
Recunoaște nătăfleață!
Am mai multe vitamine.
- Nu-i adevărat, zic eu,
Prunul cel mai derbedeu.
Eu sunt mult mai bun ca voi!
Recunoașteți amândoi!
- Eu sunt cea mai minunată,
Sunt banana căutată.
Toți copiii mă iubesc
Și ca desert eu servesc.
- Ce îndrugi atâtea fată?
Te detestă lumea toată!
Ești așa de gălbejită,
Parcă zici c-ai hepatită!
- Eu sunt mult mai cumpărată
Convingeți-vă odată!
Sunt rotunda portocală,
Îmbrăcată ca de gală.
- Sunt zemoasa ta căpșună.
Dintre toți sunt cea mai bună;
Sunt mică și la toți plac,
Vreau s-ajung într-un stomac.
- Sunt râvnita cireșică
Și-s iubită de oricine,
Vreau și eu într-o burtică,
Că-s bogată-n vitamine!
- Așa, copii, vă spun îndată,
C-acești dușmani nesuferiți,
Sunt preparați într-o salată,
Și-ntr-un stomac, stau osteniți.

Simoiu Karmen
Clasa a V-a B

Știați, copii din lumea toată
Că, dincolo de-acest pământ,
Există-o lume minunată,
Fără de ploaie sau de vânt?

Acolo, este numai soare,
Doar cântece și poezii,
Și bucuria este mare,
Că e o lume de copii.

Căci întâlnim doar jucării,
Mii de baloane colorate,
O mie de minunății,
Mii de desene animate.

Acolo, lumea se agață
De-a balonașelor micuță ață.
Acestea-i poartă-n depărtări,
Trezind în suflet noi fiori.

Simoiu Karmen
Clasa a V-a B

Noaptea,
Cu trena ei lungă,
Grea și neagră
Cuprinde toată țara.
În mâinile ei,
Frumoase constelații
Îmbrățișează luna
Și îmi veghează visele.
Lângă inimă
Iarba umedă
Îmi udă picioarele.
În mijlocul grădinii stau
Privind
Curcubeul petalelor
Mă aplec și iau
Un pumn de pământ
Din pământul țării mele.
Îl duc lângă inimă
Și îi dăruiesc dragostea.

Sandu Alexandra Irina
Clasa a IV-a D

The night before tomorrow

I watched the sky
As night drew by
With all the shining stars.

I watched the people
Who tired and simple
Come home by their old cars.

I watched the houses
That were maybe thousand
As they shut their eyes.

I watched the pets
Making bets
That tomorrow is another surprise.

By Emilia Pană
VI B

La noi vă mai gândiți?

Vă tot gândiți la multe și trudiți
La senatori și la miniștri
La bani și la ce mai fac artiștii
Dar de copii vă amintiți?
De noi cei ce zâmbim curat
Și chiar de v-am mai supărat,
La noi când vă opriți să stați
Și de mânuță să ne luați?
Să ne vorbiți și să uitați
De griji, de câți bani dați!

Ana Maria Ducuță

Șahul, un joc captivant

Într-o zi ploioasă, când nu aveam nici un tovarăș de joacă, bunicul m-a învățat un joc. Un joc pe care-l jucau regii și împărații cu mulți ani în urmă. Acesta este șahul. Nu se știe cine l-a inventat, poate perșii, poate indienii, poate chinezii.

Ce este șahul? Este joc, artă, știință, o luptă, un sport. Este un joc simplu și, în același timp, complex, un exercițiu al minții.

El contribuie la dezvoltarea gândirii și a trăsăturilor de caracter. De asemenea, e un mod de recreere, practicarea lui fiind accesibilă oricui. Trebuie doar respectate anumite reguli.

Nici o partidă nu seamănă cu alta, datorită multitudinii combinațiilor de mutări care se pot efectua pe tabla de șah.

Șahul este o înfruntare între două gândiri: este strategie și tactică, precum în arta militară.

Este o luptă deschisă cu arme egale, dar șansele sunt de partea celui mai pregătit și mai rezistent la stres.

Cum am învățat șah? Am învățat cum cea mai importantă piesă este regele și că fiecare piesă, de la pion până la regină, are rolul și importanța sa.

Mi-a plăcut jocul și am jucat mai mult. Ori de câte ori vreau să joc șah, mă duc la bunicul sau, dacă este ocupat, pot face o partidă cu un alt amic de-al meu, calculatorul. Nu-mi este ușor deloc să-l înving!

Stoian Alexandru
Clasa a IV-a Δ

Epigrame

Unui elev nesincer

E silitor, însă, îmi pare
C-are probleme-n comportare.
Carnetul la el îl ține
Doar când ia un „foarte bine”.

Mihalcea Ana Maria
Clasa a IV-a Δ

Unui școlar indiferent

E foarte... pasionat!
Bate mingea pe asfalt.
Dacă intră însă-n clasă,
De lecție nici nu-i pasă.

Radu Marius
Clasa a IV-a Δ

Unui elev nepoliticos

Spre școală-l vezi mereu grăbit,
Cu capul descoperit.
Însă-n clasă, una, două,
Stă cu șapca, zici că-l plouă.

Radu Marius
Clasa a IV-a Δ

Perlele elevilor

- Nu mi-am învățat pentru că nu mi-am scris.
- Am citit această carte care era ruptă de nu se putea descifra nimic.
- Vreau să răspund, dați-mi un caiet să-mi copiez tema.

GO-ul, jocul minților istețe

Considerat în vechea Japonie, alături de poezie, muzică și pictură, drept una dintre cele patru arte, jocul de GO își depășește astăzi condiția de simplu joc al inteligenței, fiind considerat alături de șah, drept cel mai serios sport al minții, și practicat, ca atare, de peste 25 de milioane de oameni.

Jocul a fost inventat în China antică, în jurul anului 2000 î. e. n. Una dintre legende atribuie meritul acesta împăratului Shun (2255-2206 î. e. n.), care dorea, prin intermediul GO-ului, să dezvolte mintea nu prea strălucitoare a fiului său Shang Kiun.

Alte cronici spun că inventatorul GO-ului este Yao, predecesorul lui Shun, iar altele, ceva mai realiste, atribuie jocul lui Wu, un vasal al împăratului Kieh Kwei (1818-1767 î. e. n.), același care se pare că a inventat și cărțile de joc. În orice caz, GO-ul a fost bine cunoscut în antichitatea chineză, mărturie fiind descoperirile arheologice și operele literare din acea epocă. Încă de atunci, jocul era practicat de mulți oameni. De altfel, întreaga istorie a GO-ului este agrementată de anectode. Se spune că în jurul anilor 300 e. n., exista un jucător pe nume Osan care putea reconstitui mental orice partidă pe care tocmai o încheia.

La sfârșitul primului mileniu, au apărut în China primele cărți de GO.

În jurul anilor 1080, jocul a fost introdus în secret de către prințul de Dewa, în provincia Oshu, numărul jucătorilor de GO crescând rapid. La începutul secolului al VIII-lea jocul era foarte răspândit în rândul samurailor și a războinicilor, indiferent de grad.

La începutul secolului al XVII-lea a trăit celebrul Hanibo Sansha, cel care a adus jocul la forma sa modernă, fiind întemeietorul unei faimoase școli de GO. Tot Hanibo Sansha este primul care a introdus clasificarea jocurilor de GO pe niveluri kyu și dan, precum și regulile handicapului atunci când se întâlnesc doi adversari de forțe diferite. Nivelul cel mai înalt este de 9 dan, acesta fiind atins rareori.

Petrache Ionut-Bogdan

Glume

- Directorul unei școli aude din biroul său zgomot într-o clasă. El s-a dus să vadă ce se întâmplă și l-a luat din clasă pe cel mai gălăgios.
 - Unde este învățătorul vostru?
 - Tocmai l-ați dat afară.
- - Gigel, mi-a telefonat azi d-na învățătoare că iar ai supărat-o.
 - Minte, azi nici n-am fost la școală.
- - Care este cel mai bun timp de cules merele?
 - Când proprietarul este plecat și câinele este legat.
- - Învățătoarea noastră este foarte religioasă.
 - De unde știi?
 - Când mă ascultă, de câte ori spun ceva, își face cruce.

Să ne păstrăm mediul curat

- Mâine va fi cald. Cum tu ești în vacanță și eu am câteva zile de concediu, ce-ai zice să mergem la pescuit? Îmi propune tata.

- Ce bine îmi pare, tată! De când aștept această zi!

- Să știi că plecăm dis de dimineață. Așa că te vei culca mai devreme.

Într-adevăr, m-a trezit cu noaptea în cap. În câteva minute eram gata. Am mâncat ceva și ne-am urcat în mașină. În portbagaj erau deja pregătite câteva lansete, undițe, minciogul, juvelnicul și momeala pentru pești. Am plecat bine dispuși și am ajuns foarte repede la lacul Amara.

Apa era încă rece și peștii nu-și făceau încă simțită prezența. Am făcut o plimbare cu barca pneumatică, până când tata a pus momeală în cârlige.

A început să se ivească geana soarelui și razele lui roșiatice se oglindeau în apa lacului, colorând-o în văpăi de foc. Din loc în loc, câte un peștișor sărea zglobiu pe luciul apei din care se ridicau norișori de aburi.

Când m-am întors, tata prinsese deja câțiva baboi. Am luat și eu o undiță și, ca un adevărat pescar ce eram, am așezat pluta ușor pe apă și am așteptat ca peștele să muște din momeală. Primul pește pe care l-am prins a fost un cărașel. Bucuros, l-am pus în juvelnic, am pus o nouă rămă în cârlig și mi-am îndreptat atenția asupra plutei.

Soarele se ridica din ce în ce mai sus pe cer. Prinsesem cam trei - patru kilograme de pește, cât palma de mare. Cei mai mulți aveau aripioarele roșcate și solzii aspri: tata le spunea regine.

Pe la ora nouă, a trecut pe lângă noi un pescar cu o barcă de lemn. Ne-a salutat și ne-a întrebat dacă am prins ceva. L-am arătat bucuroși captura noastră. Și el era mulțumit de cât prinsese.

Deodată, când am scos un pește din cârlig, am simțit un miros de ulei. L-am întrebat pe tata de unde poate fi. Tata s-a uitat de-a lungul malului și mi-a arătat un bărbat care-și spăla autoturismul chiar pe mal. Apa murdară, plină de detergent (și probabil de ulei de la motor), se scurgea în lac.

Am lăsat pescuitul și ne-am îndreptat spre el. Priveam în apa în care pluteau pete negre-albăstrui și mă întrebam dacă acel om nu se gândea cât rău face naturii, cum contribuie la distrugerea mediului de viață nu numai al păsărilor, animalelor și plantelor, ci și al omului.

Tata i-a explicat cum apa provenită de la spălatul mașinii s-a scurs în lac și l-a poluat.

Omul a recunoscut că nu s-a gândit nici o clipă că puțin ulei de motor sau detergent ar putea face rău unui lac așa de mare ca Amara. Și, parcă pentru a se dezvinovăți, i-a spus tatălui meu că nu este singurul care-și spală mașina pe malul lacului.

Privind mai cu atenție pe malul lacului, am văzut că și iarba era uscată și arsă din aceleași cauze.

Atunci m-am hotărât să iau atitudine față de cei care, printr-un gest oricât de mic, contribuie la distrugerea vieții în mediul în care cu toții trăim.

Stancu Gabriel

Prietenie „de vis”

Se-ngână ziua cu noaptea. Dorm viețuitoarele, toate, sub desigurul mătăsos al frunzișului verde. Peste puțin timp, prima rază de soare străpunge perdeaua de frunze și mângâie blănița caldă a iepurașului Pufuleț.

Ochii lui deschiși veghează, oare, sau visează? Parcă numără anii care au trecut peste el: unu, doi, trei... Visează la ziua când el va fi regele animalelor. Își ciufulește mulțumit mustățile cu o lăbuță moale și albă.

Când el va fi rege, pădurea va fi într-o petrecere de nedescris. Ursulețul va avea bârlog în casa albinelor, vulpea va merge după hrană cu pușorii cei moțați și va împărți apoi cașcavalul pe din

Universul culorilor

Este vară. Ploaia abia s-a sfârșit. Stau sub salcâmul înflorit care împrăștie o mireasmă îmbietoare.

Apare curcubeul. Observ cu atenție culorile sale. Roșul, culoarea macilor sângerii, parcă este stăpânul tuturor culorilor. Galbenul și oranjul semnifică Soarele și Luna, asociați în lupta lor continuă cu Întunericul. Verdele, culoarea primului fir de iarbă. Albastrul, stăpânul înaltului văzduh și al abisurilor marine, este cel mai trist. Indigo și violet arată liniștea cerului după sfârșitul furtunii.

două cu corbul cel veșnic vesel și mulțumit ... ce mai, pădurea va fi paradisul tuturor animalelor!

Când ele se vor înțelege bine, cu siguranță, omul nu va mai tăia nici un copac, nu va mai polua nici o apă, nu va mai alerga pe șosea cu roți uriașe agățate de picioare.

Va fi el, omul blând și bun de la începuturile lumii, când mângâia pisica și nu o alunga, când pleca la vânatoare cu câțelul și nu-l lovea pentru că i-a lins piciorul, când era pur și binevoitor, când nu avea pretenții să fie doar el rege.

Copii, voi visați la o lume mai bună?

Vlad Mihaela Roxana
Clasă a IV - a A

Sandu Alexandra Irina
Clasa a IV - a D

Când văd curcubeul parcă sunt în universul frumoaselor culori. Simt cum zbor printre ele, pe un val al albastrului, încălzit de o rază a galbenului, cu o coroană ca a împăratului Roșu. Visez că fiecare culoare îmi dă câte un cadou. Verdele - un boboc de floare îmbrăcat în rouă, indigo și violet - doi norișori zburdalnici, galben și oranj - o rochie aurie din pulberi de mărgelă sifate și alge marine.

Treptat, treptat, văd din ce în ce mai neclar. Curcubeul dispăre, lăsându-mi doar speranța culorilor din penar. Cu ele îmi voi înfăptui „universul culorilor mele”: eu devenind și roșu, și galben, și-albastru...

Sandu Alexandra Irina
Clasa a IV - a D

Computerul, sufletul mileniului III

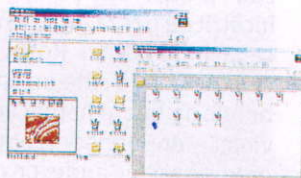
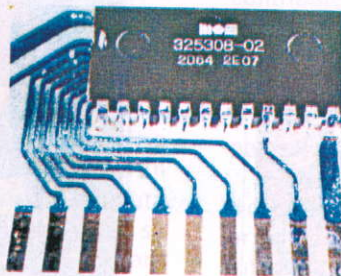
Computerul este unul dintre marile realizări ale secolului XX. Cu ajutorul acestuia putem realiza multe lucruri. De la posibilitatea de a face cumpărături (Internet) până la crearea orașelor virtuale.

Așa cum anatomia se ocupă cu studiul corpului omenesc, informatica este știința care se ocupă cu studiul și elaborarea metodelor de prelucrare a informațiilor pe calculator (și alte sisteme de calcul).

Odată cu dezvoltarea tehnologiei, calculatoarele devin din ce în ce mai performante. Multe dintre ele produc sunete, citesc CD-uri și prin intermediul microprocesoarelor performante permit comutarea rapidă între programe. Apariția lor a determinat crearea platformei multimedia.

Una din invențiile secolului XX a fost laptop-ul.

El permite soluționarea unor probleme și chiar editarea de oriunde, din avion sau chiar din tren, conferind o mare libertate de mișcare.

Tehnoredactarea computerizată (Desktop Publishing - DTP) utilizează computerele pentru a scrie, ilustra și tehnoredacta documentele. Multe dintre aceste documente pot fi apoi tipărite în cele mai bune condiții.

Publicațiile editate computerizate variază din punct de vedere al complexității de la simple ziare, tipărite alb-negru, până la reviste și cărți colorate.

Așa cum aminteam mai sus, realitatea virtuală (VR) este o tehnologie nouă, cu ajutorul acesteia putând să pătrundem în lumi nevăzute - create de calculator - și putem chiar să influențăm această lume reală. Universul visat este adus la viață prin grafică deosebită, imagini video și sunet stereo.

Posibilitățile aplicării realității virtuale sunt nelimitate, ea apare peste tot: începând cu jocurile de-a războiul sau pregătirea chirurgilor și până la instruirea piloților de avion în condiții de maximă siguranță.

Ca dimensiuni, aceste „lumi” mecanice pot avea mărimi cosmice sau pot fi mărunte ca lumea atomilor și a moleculelor.

Toate acestea sunt doar câteva lucruri ce pot fi realizate cu ajutorul computerului.

Neagu Luciana
Clasa a VII-a C

Vorbe de duh

- „Vorba vindecă mânia.”
- „Important în viață este nu să faci ceea ce îți place, ci să-ți placă ceea ce faci.”
- „Cine șovăie să pedepsească, înmulțește numărul celor răi.”
- „Vorbele rele sunt ca bolile transmisebile.”
- „Deodorantul nu te scutește de utilizarea apei și săpunului.”
- „Ulciorul nu merge de multe ori la apă ... dacă nu-i din material plastic.”

Eochil

Eryk Segel

Publius Syrus

Eu și computerul

Era o superbă zi de toamnă. Natura mi se părea din ce în ce mai veselă, de parcă ar fi știut ce așteptam eu: ziua mea de naștere! Nerăbdarea mă cuprindea tot mai mult. Inima-mi bătea din ce în ce mai repede, la fel ca inima unui iepure ce urma să devină prada unui lup flămând și fioros într-o zi de decembrie, în care nu poți să deslușești nimic din cauza fulgilor pufoși de nea. Numai că inima mea bătea de fericire, nu de frică.

Părinții mei s-au gândit la cel mai frumos dar pe care mi l-ar putea face: un computer. Cu ajutorul lui puteam învăța să redactez un text, să intru pe Internet și să învăț multe, să creez anumite programe și nenumărate alte lucruri folositoare în viață.

Eram afară, jucându-mă cu prietenii mei când, deodată, îi văd pe părinți coborând din mașină o cutie. Mi-am dat repede seama ce era în cutie...

Dar ce tot spun? Asta nu a fost nimic! Ce s-a întâmplat în seara aceea a fost foarte important, dar, în același timp, și ciudat. Mă jucam la computer și, deodată, tot ecranul, cu „iconițe”, ferestre și... mă rog... tot ce mai era pe acolo a dispărut.

Ecranul s-a făcut negru și, într-o clipită, în fața ochilor mei a apărut un soare auriu, astrul Terrei și al celorlalte planete care fac parte din Sistemul Solar.

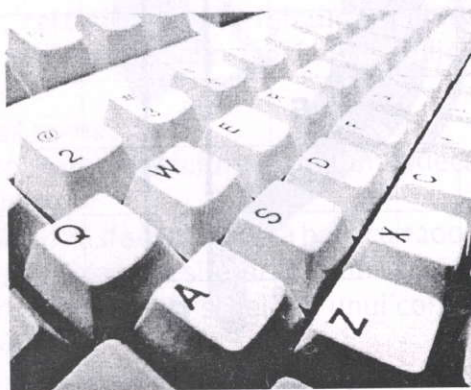
Dar Soarele nu ocupa tot ecranul. Nu! Lângă Soare se aflau mici stelute albe ca argintul. Alături de o stea mai mare se afla

Jupiter, ca o piersică uriașă, pe care nu era viață. Mai era și o galaxie îndepărtată, care semăna mai degrabă cu o spaghetti învârtită în furculiță. Centrul ei era galben auriu, iar spiralele erau mov-albăstrui.

Vârfurile spiralilor erau de culoarea smaraldului. O cometă trecea pe lângă Pluto, lăsând

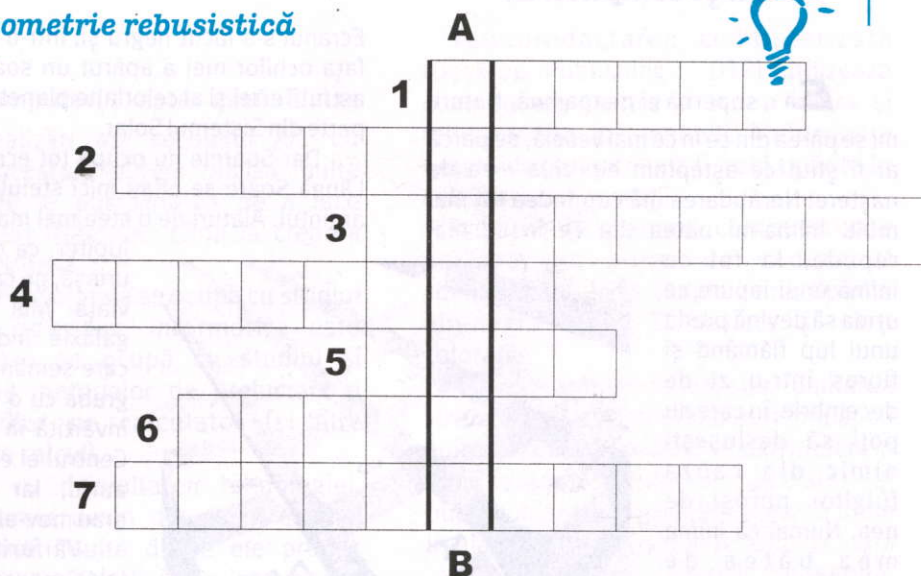
în urma ei o coadă argintie, ca o eșarfă vrăjită prin care puteai vedea viitorul. Când am văzut o asemenea imagine de vis, am amuțit pe loc. Prima dată, am crezut calculatorul o ființă vie, care-mi arăta cum era sufletul său pe dinăuntru. Apoi, mi-am dat seama că era, de fapt, sufletul Omului încorporat în el.

În interiorul sufletului nostru suntem totul și suntem eterni... Oricum, calculatorul mi-a dezvăluit o grămadă de lucruri interesante și atractive, ca un adevărat prieten, ceea ce înseamnă că este viu. Mi-a arătat, de ziua mea, ce e dincolo de noi... Și câte mai are încă să-mi destăinuie!

Stăncescu Alina-Elena
Clasa a IV -a D

Geometrie rebusistică

1. Matematician din Milet;
2. Enunț prim, nedemonstrat, din care se deduc alte enunțuri;
3. Adevăr fundamental care nu are nevoie să fie demonstrat;
4. Teorema: $a^2+b^2=c^2$, poartă numele matematicianului...
5. Formă geometrică;
6. Se măsoară în m^3 ;
7. Disciplină școlară care dă „dureri de cap unora”.

AB: Afirmație al cărui adevăr se stabilește prin demonstrație.

Răspunsurile în numărul viitor al revistei.

Glume

- La lecția de geografie:
Explicând ce sunt punctele cardinale, profesorul a întrebat:
 - Dacă stăm cu fața la răsărit, atunci ce vom avea în spate?
 - Umbra, răspuse un elev.
- Elevii au scris o compunere pe tema „În vizită la bunica”.
Cea mai scurtă: „Bunica nu a fost acasă”.
- - Gigel, spune profesorul, compunerea ta pe tema „Câinele nostru” se aseamănă cuvânt cu cuvânt cu cea a fratelui tău.
 - Bineînțeles, doar acasă avem un singur câine.

Cine știe răspunde ...

1. Care sunt primele cronici românești?
2. Cine a fost Sheherezada?
3. Cine a fost părintele literar al lui Guliver?
4. Prin ce a intrat în istoria literaturii române satul Humulești?
5. Câți erau... .. cei trei mușchetari și cum se numeau ei?
6. Ce dorință arzătoare avea mezinul familiei Moromete din romanul „Moromeții”?
7. Ce reprezenta Cranes?
8. Care au fost cauzele războiului troian? Cum a decurs el?
9. Cine a fost Zalmoxis?
10. Inima cărei păsări în stare de odihnă bate cu 1200 de bătăi pe minut?
11. Unde au apărut prima oară și returile pentru încălțăminte?
12. Care este cel mai lat os din scheletul unui corp omenesc? Dar cel mai lung? Dar cel mai mic?
13. Pe Pământ există nu numai lacuri cu apă, ci și cu... .. foc. Unde se află „Lacul focului veșnic”?
14. Cum se numea insula lui Robinson?
15. Cine a fondat prima grădiniță de copii?

Așteptăm răspunsurile la testul de cultură generală la sediul redacției Școala Nr. 3 Slobozia, B-dul Unirii, nr. 14, cod 8400, județul Ialomița. Câștigătorului i se va publica un interviu și i se va oferi un premiu surpriză.

Mesajul promoției 2001

S-ar zice că suntem mugurii vieții, ce vom înfrunzi în arborele etern al firii și vom fi mândria viitorului.

Plecăm din această școală cu o dorință nebună de a cunoaște lumea și cu buzele scăldate-n zâmbetul adolescenței. Poate vom naufragia în neștire pe marea destinului, dar ne vom aminti mereu aievea de înțelegerea și dragostea împărțită necondiționat de către domnii noștri profesori.

În speranța că vom răpi timpului această clipă și o vom înmăma în sufletul nostru, vă dăm întâlnire peste ani, cu noi - realizați.

Oferta educațională a liceelor din Slobozia

2001 - 2002

Liceul pedagogic "Matei Basarab" Slobozia

Colegiul Național "Mihai Viteazul" Slobozia

1. Profilul real cu specializările:
 - matematică-informatică
 - 3 clase X 25 locuri = 75 locuri
 - 1 clasă matematică-fizică
 - științele naturii
 - 2 clase X 25 locuri = 50 locuri
2. Profilul uman cu specializările:
 - filologie
 - 1 clasă X 25 locuri = 25 locuri
 - științele sociale
 - 1 clasă X 25 locuri = 25 locuri

1. Profilul Pedagogic
 - învățător și educatoare (dublă specializare)
 - 50 locuri
2. Profilul teoretic
 - filologie (clasă cu predare intensivă a limbilor engleză și franceză)
 - 25 locuri
 - matematică-informatică
 - 50 locuri

Grupul Școlar "Alexandru Ioan Cuza" Slobozia

Liceul de Artă Slobozia

1. Clasa a IX-a
 - Muzică - 25 locuri
 - Artă plastică - 25 locuri
 - Matematică-informatică - 50 locuri

1. Filiera teoretică
 - 3 clase matematică - informatică (curs zi) = 75 locuri
 - 1 clasă matematică - informatică (curs seral) = 25 locuri
2. Filiera tehnologică
 - 3 clase economic (curs zi) = 75 locuri
 - 2 clase tehnic (curs zi) = 50 locuri
3. Școala profesională
 - 1 clasă economic vânzător mărfuri alimentare = 25 locuri
 - 1 clasă tehnic instalator sanitar și de gaze = 25 locuri

Seminarul Teologic Liceal Ortodox "Sfântul Ioan Gură de Aur" Slobozia

Număr de clase 2

Număr de locuri 50

Se susțin probe de aptitudini la dicție și muzică.

Se organizează probă de verificare a cunoștințelor religioase (scris).

Grupul Școlar "Mihai Eminescu" Slobozia

Liceu zi 6 clase:

Filiera teoretică - 1 clasă

Profil real - matematică-informatică

Filiera tehnologică - 3 clase

Profil resurse - 2 clase

Tehnician protecția mediului

Profil tehnic - 3 clase

Tehnician electronică și automatizări

Mecanică - tehnician întreținere și reparații

Tehnician electrotehnică

Școala profesională - 4 clase

• Domeniul electric

- electrician instalații și echipamente electrice industriale

• Domeniul mecanic

- lăcătuș construcții metalice și utilaj tehnologic

- mecanici auto

• Domeniul industrie ușoară

- confecționar îmbrăcăminte

Elevii să nu afle de la vecinii neștiutori ce trebuie să afle de la părinți și profesori.